

norveška koliba
radikalna poezija

1.
mogu da govorim o elementima

vetar u oku
posmatraču nije hladno
dok se grana savija

o čemu govori slika:
o predmetu ili o posmatraču

krvotok interpunkcija kraj
rizom koren
red
minus
jezika nema
poprečni presek volja sluh veza

ekran
nula
istok

slikati krvlju krv predela predati se

2.
u naletu
ili
u naponu
snage
ili
ćutanja

3.
rebus
res
reis
ralo para tekst
reši se
smisla?
nevolje?

(sic!)

netragom?
nigde?
nema gde

4.
veza između vira i virusa

vir je čovek, junak
vir je dubok, vrtlog moguć
junak je pod zemljom
čovek je moguć, vrtlog

gde je virus
u dušniku
u klancu
u moždanoj kori
your spam folder is empty

virus je viralan
virus je heroj
udarnog rada

ne boj se
vreba
večnost

5.
štikla i trbuh
goli glomazni
pipak poniženja

na zapovest
liži i laj
lajkučka je kamilica

povodac za tromost
anus anulira
anali trijumfa

želja za padom
pad želje

6.
o čemu mogu da govorim
o tome ne moram da ćutim

konc-art
umetnost koncentracije
----- seći -----
svi smo unutra

zemlja voda vatra vazduh beton čelik kamen staklo ekran jezik
jedan

7.
nepomičnost
muklo doba
radost senke
krtica
dvanaest
plus jedan
oko na putu
makni ga sa palube,
vitolde
p(r)ut je d(r)ug
ne vidi se

8.
zašto mogu da govorim
o onome što ne mogu da vidim

9.
odseći prvo jedan prut
od bambusa
granu breze
slonovo uvo i drvo života
položiti konoplju lavandu i trsku
koja šušti i ne povija se

o vrh kupe okačiti
metalni teg
oblika valjka
dimenzija konzerve za ptice
u prečniku dva zarez tri santimetra

(sic!)

visine četiri zarez sedam santimetra

10.

izaći iz jezika
ne može niko
beži od govora
u besmislice
ogledaj se u dlanovima
mahovini
tragovima divljači
ekskrementima
(čitač balege)
stavi znak na put
ovde leži jezik
ko ga zgazi – njegov je

poezija grob neznanog govora
polažem venac
procvali glog
jedan nula nula nula nula jedan jedan nula jedan

11.

kao pijan plota
kako je relaksirajuće
držati se jezika
ponirati u ponor
koji deli jezik od govora

govor je živ topao nesavršen
slovo je obznana kod zaveštanje

čitalac ljubi tekst – to je koža
njegove tišine
uho je prijemnik slivnik niskih frekvenci
filter za metež, zvuk je dodir

volim lavirint po
njemu hodati intenzivna
je trauma
nema živih grifona živog blata otrovnih bodlji
bršljana, nemo
je odsustvo
ime opasnosti je uzaludnost

onanija izgubljenog vremena

poezija je traktat postpoezija je bauk za uši
zaludne

reči bez trika

da li neko još žudi za čarolijom obmane

slušanje je prepuštanje zavodenje

slušanjem

ušna školjka je vulva koja vibrira

zavuci joj jezik

živog govora

12.

Slovo se vidi, ali

se reč

čuje, i ver

a ul

azi k

roz uš

i.

otkroven

je čoveku nared

uje d

a pojede kn

jigu.

ko pojede, neu

mitno umir

e. Nasuprot tome,

duša

diše pom

oću reč

i.

13.

sve vreme sveta

imam

svet, to sam ja

klepsidra

klaustrofobija

kameni zid

streljački stroj

(sic!)

sahranjen živ
jer sve je vreme
kada me pitaš znam
klizni trenutak svesti
tačka u kojoj su se uhvatili
u koštac
minulo i dolazi
prestade i postaje
ja sam taj koji jemči da postoji kontinuitet
ko si ti?
onaj sam koji jesam,
rekao je
jemac horizonta

imam
sve vreme sveta
ništa
ne čeka me
živa ograda
strujno kolo
čestice razgovora
ono što sam hte
o
nestalo j
e
konc-art
umetnost visi o koncu
rad nas oslobađa
ne zavaravajmo se
poji nas mleko ciklona be

dolazi tek nebeska slava
grob u vazduhu
osedlani konj
vosak za pečat
nezaklano jagnje
pisak trube
kamenje žrtvenik oltar

ne raduj
em se

zašto nešto

zašto ništa

posle svega

14.

Dva iks minus četiri ipsilon podeljeno sa tri iks jednako sedam

15.

gledaj
nema razloga što si tu
veruj da ništa nije slučajno
baš me briga
ne moraš ama baš ništa
sve ti je dato u jeziku
sve ti je dato i inače
i ono što ne bi želeo da primiš
vezano je u čvor
u hromozom
upoznaćeš pretke
sam si svoj predak
bogat si avetima kao pas buva
nema razloga
veruj da je sve zapisano
sloboda je iza ugla
i zamahnuti čekić
tautologije
malj
za veštice
macola tor potkivač i koketna krava
sa podignutom nogom

vidi

sve što vidiš
vratiće se još jednom
pa još jednom
i još
sve dok ti se ne zavrti u glavi
ne očajavaj
ničeg se nećeš
sećati
bog je herostrat arhiva

zapamti

teret je jezik
teško breme

(sic!)

pod nepamem
nemaš kud
ne čekaj

15.1
ništa

ne čekaj
ništa

16.
nula je pička
rekla je
dokona kćer
insinuirala
jedinica je kurac
zvezda kec
ko
vrata
binarni sistem
kosmičke orgije
u srcu virtuelnog sveta
sluz i sperma elektronike
jebi se utopijo
zašto bi se jebao
samo ti
čoveče
bez rebra

17.
Manifest Društvene Nejednakosti
Niko Nije Jednak, Svi Smo Različiti
Slova Su Velika, Mi Smo Polubogovi
Budi Labud
Budi Bik
Budi Kiša
Budi Oblak
Budi Grm Koji Plamti
Budi Razbojnik
Sa Levog Ili Desnog Ramena
Budi Crv I Budi Orao
Karaće Te Zevs Svakako

za njega su svi isti
nule i jedinice

18.
objava broja trideset pet

zašto trideset pet

nema razloga, nema jasne namere

zašto ne pedeset tri

u pravu si, idemo ispočetka

*

objava broja pedeset tri

19.
jedna vrana kriči u četiri i trideset ujutru
preduhitrila je ezan koji se ne čuje
jedna rajska reka je porodila ratno ostrvo
radikalna je usamljenost
sistem misli
vratimo se unazad
vera ulazi kroz uši
gde je smisao
u povinovanju

pretvaranju

spoznaji

jezik misli
izgovori formulu i
spašen
si

20.
misao – nemi govor
ko govori misao
fluid
ko pokreće vetar
gde je izvor istok

ušće utočište

vazдушna masa stvara pritisak
vrtlog

(sic!)

snaga nije radikalni čin
povratak prirodi
secundum naturam vivere
bivati koren kora stablo grana i list
sistem misli pokoravanje
fotosinteza
vetar kiša zraci magla i dim
ubij životinju
u
sebi
animal triste
koitus autokastracije

21.
niko nije usamljen
dok ima boga

bog je usamljen
bog je sve

22.
ko je gospodar
neka vodi
ka slobodi

ko je rob
neka služi
da posluži

gospodar je žrtva
svrhe
smisao je služba celini
svi robujemo slobodi

oslobodi svoj um
budi ono što jesi
spoznaj samoga sebe
sebe samu
rob ili gospodar
šta si

23.

nestajanje u nestvarnom
da li poezija misli

24.
sunce je svaki dan novo
šta je sa mnom

25.
glad – globa tela

(znati) želja
geodet duha

26.
sagradiću kolibu u šumi
vlastitim rukama
živeću povremeno u njoj
kada mi dosade ljudi i gradovi

sagradio sam kolibu u mislima
danima ne izlazim iz stana
stiropor pluta kartonska ambalaža
za zvučnu izolaciju
hrastova debla ili cigla i malter
za šumski vigvam
divlja tišina opija me

tamo gde suvo postaje vlažno i mokro
i gde se vlaga suši na vetru i suncu

sagradio sam vlastitim rukama
projektovao sam zgradu u kojoj nisam živeo
da bih pokazao snagu misli
i pojam korisne jasnoće

visoki prozori
uska traka svetla
soba je monaška keliija
u kojoj nema molitvi
niti tu stanuje bog

sve je strogo i funkcionalno

(sic!)

teži da ispuni svoju svrhu
forma utire put i raspored delova
pojam dalekog i pojam beline za mene
isti su
u šumi nema zveri vlage insekata suše gmizavaca gladi
samo koliba i tišina
jezik trune kao leš i postaje stvar
izdanak neme prirode

27.

priroda voli da se skriva

osvrni se
kaže
iza tebe sam
kaže
tvoja narav ako
smeš
da me pogledaš
u oči
kaže
jer misliš
da si bolji
ili ne vidiš
da su stvari
takve kakve jesu

28.

vratimo se još jednom
duša diše pomoću reči
moj dah je kratak isprekidan
moja duša se guši začepljen je
dotok vazduha
misli su i dalje razbijene kao metež
vreme je učinilo svoje
lakše je skupljati krhotine
intuirati celinu
nikad neću sagraditi kolibu
ostati zaglavljnjen u purgatorijumu
koji ne pročišćava
kao auspuh koji ne vuče dobro
reči izdumni gasovi dimni signali polucija
duša je zbunjena
da li da nosi gas masku ili

zaustavi disanje

29.
u poeziji nema radikalnosti

30.
pojedi knjigu
naslov kursa za
samoubice
lako je to reći
koju knjigu?
i šta ako
umesto da širom otvorimo prozore
duši
zatvorimo svaki izlaz
opstipacija tvrđave tela
slova su u supi
nije campbell
skuvaj svoj tekst
vae victis
teško skribomanima

31.
radikalnost je usamljena
biti nešto određeno
i samo to
po cenu da ti sve ostalo
izmakne između prstiju
poezija je radikalna
govori šta jeste i nije
iako ništa nije
nije sve u jeziku
zavode nas učitelji na pogrešan
trag
jeres stranputica ćorsokak aporija
crveni jarac
aluzivnost & metatekst & meteor
kada na fragment
objet trouvé
postaviš kamenčić
kao na jevrejsku humku
svet je u jeziku kao seme u mahuni

(sic!)

napustila nas je istina
ostavivši foto-album
jezik nije rašivena vreća rečnika
iz koje nasumično ispadaju reči
radikalnost je rad i kal
gacanje po blatu smisla

32.

skupljam lišće na terasi
moje oko je statično
vetar je hladan, ali ne
dovoljno
zazidan i pokretan
novi dan novi red
grane plešu bez šuma
u šumi vlada mir vetar
izbija iz korena
sve je svedeno
ne gledaj, otmi se
utisku
povući linije iza
iskaznih celina
i čitati redom

33.

iznova
o čemu mo
gu da g
ovorim
vratio bih pitanje

o sebi i jeziku
o sobi i ćutanju
o sobi u sebi
o ćutanju u jeziku
o
nije nula
točkić zrno kuglica
uvećana
pobelela tačka

posle svega
može li biti pre

svega

između

bespovratne prošlosti

i

nepregledne budućnosti

tačka preseka

stuba i horizonta

elementi

plastika staklo metal rđa guma vuna pamuk drvo zemlja trska šiblje

34.

nestvarno u nastajanju

nestvarno postoji u jeziku

je ono što izmiče imenovanju

ili opisu

zašto mogu da govorim

o onome što mogu da zamislim

mesta prelaza

otvoren prozor

moreuz

zora

proces transformacije

figure u kamenu

reči iz plohe

sve nam je dato

sve je dato

šta je nestvarno

iza kupole beskraj

35.

metafizika paranoje

verbalna onanija

dekapitacija sintakse

tautologija čekića

misterija aritmetike

čežnja dijalektike

poredak piramide

jesen potencije

gonjenje manije

(sic!)

pogled inercije
hromozomi tišine
odložena apokalipsa
erekcija sumnje
hipnagogija senke
skelet jezika
krug odsustva
antipoezija
iz kolibe